

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-401-01746
6. januar 2016

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg har i brev af 9. december 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 283 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet af udvalget.

Spørgsmål nr. 283 (alm. del)

Ministeren bedes kommentere artiklen ”SEGES: Markager viser bekymrende mangel på viden” af Flemming Gertz fra Altinget den 9. december 2015 og oplyse, om ministeren er enig i de af Flemming Gertz fremførte synspunkter.

Svar

Det er korrekt, at vandrammedirektivet er et rammedirektiv, som Flemming Gertz angiver indledningsvist i artiklen. Direktivet overlader således til medlemslandene at vælge de nærmere tiltag ved udfyldning af rammerne.

Fravigelser fra direktivets mål om god økologisk tilstand kan imidlertid kun ske undtagelsesvist og kræver i de tilfælde, hvor direktivrammen tillader det, at særlige betingelser er opfyldt, og at begrundelsen for fravigelsen angives i vandområdeplanerne.

Undtagelsesbestemmelsen om *forlængelse* af fristen med henblik på gradvis opfyldelse af miljømålene kan anvendes ud over 22. december 2027, hvis årsagen til manglende mål opfyldelse er naturlige forhold - fx hvis det tager lang tid for biologien at gendanne sig, selv om alle egnede og rimelige foranstaltninger for at sikre mål opfyldelse er gennemført.

Hvis de naturlige betingelser er sådanne, at opfyldelse af målene er uopnåelige eller forbundet med uforholdsmæssigt store omkostninger, vil der efter omstændighederne kunne fastsættes et *mindre strengt miljømål*. I forhold til menneskelige aktiviteter kan undtagelsesbestemmelsen om fastsættelse af et mindre strengt miljømål dog ikke anvendes for at kunne tillade nye aktiviteter, som vurderes at ville forhindre mål opfyldelse. Fastsættes et mindre strengt miljømål, skal grundlaget revideres mindst hvert sjette år. Det vil således afhænge af de konkrete omstændigheder, om der "permanent" vil kunne fastsættes et mindre strengt miljømål.

Det er korrekt, når Flemming Gerts skriver, at direktivet giver medlemslandene mulighed for, at udpege vandområder som *kunstige eller stærkt modificerede* vandområder med den konsekvens, at miljømålet fastlægges som godt økologisk

potentiale (og god kemisk tilstand). Anvendelse af muligheden kræver imidlertid - som det også er tilfældet med direktivets undtagelsesbestemmelser - at særlige betingelser er opfyldt, og at begrundelsen angives i vandområdeplanerne. Det er bl.a. en betingelse for udpegningen, at der vil være betydelige negative indvirkninger på den anvendelse, som er årsag til, at vandområdet er blevet kunstigt skabt eller stærkt modificeret, hvis vandområdet skal nå god økologisk tilstand.

Konsekvensen af en udpegning vil derfor være, at der ikke skal gennemføres fysiske indsatser, der vurderes at ville have betydelige negative indvirkninger på anvendelserne. Alle andre indsatser - herunder også fysiske indsatser, der ikke har betydelige negative indvirkninger på anvendelserne - skal gennemføres. Miljømålet fastlægges på den baggrund som godt økologisk potentiale (i stedet for god økologisk tilstand).

Undtagelsesbestemmelserne om bl.a. *fristforlængelse* og *mindre strenge miljømål* kan derfor efter omstændighederne også anvendes på udpegede kunstige og stærkt modificerede vandområder. Grundlaget for udpegningerne skal revideres mindst hvert sjette år.

Hvor der har foreligget tilstrækkelig viden til at begrunde en udpegning, er dette sket i den danske vandplanlægning.

Reduktion af kvælstoftilførsel til vandmiljøet er fortsat nødvendigt, men jeg er enig i synspunktet i artiklen om, at dette ikke nødvendigvis skal stå alene, hvis målene skal opnås. Jeg er derfor positiv indstillet over for brugen af alternative virkemidler, som fx ved fysiske tiltag igangsætter eller fremskynder de nødvendige biologiske processer, så vandområderne bringes i en tilstand, der svarer til vandrammedirektivets mål.

Hvad angår det af SEGES fremførte eksempel fra Odense Fjord om fastlæggelsen af kvælstofindsatsbehovet skal jeg præcisere følgende. Den inderste del af fjorden (Seden Strand) er i vandområdeplanen, som har været i høring, af forskerne fastlagt som dimensionsgivende for hele fjorden. Eksperterne hos DHI og DCE, der står bag beregningerne af kystvandenes målbelastninger og indsatsbehov, har vurderet, at der ikke kan anvendes hverken den mekanistiske eller den statistiske model til beregning af indsatsbehovet for den indre del af fjorden. DHI og DCE har derfor anvendt en statistisk meta-analyse til beregningen af indsatsbehovet. Det er derfor ikke Naturstyrelsen, der har besluttet, hvilken model der skal anvendes for Odense Fjord, som det ellers fremføres i artiklen fra 9. december.